

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4615204982
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4615204982.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: U.. U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. M. XXX/XX, Z., zastúpená: JUDr. Miloš Opačítý, bytom Stredanská 2536/43, Topoľčany, proti odporcovi: L. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. M. XXX/XX, Z., zastúpený: Mgr. Juraj Šimuny, advokát so sídlom Nám. M.R. Štefánika 30/33, Topoľčany, o vylúčenie odporcu z užívania bytu a nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C/265/2015-165 zo dňa 23. novembra 2015 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania p
o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov náhradu trov konania v sume 33,00 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 250,04 eur, na účet právneho zástupcu odporcu č. 0263677718/0900, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 96 ods. 1, 3, § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) a tým, že podaným návrhom sa navrhovateľka domáhala, aby súd vydal predbežné opatrenie v tom smere, že odporcovi zakazuje vstupovať do spoločného bytu účastníkov konania a vylúčil odporcu z užívania predmetného bytu. Na pojednávaní dňa 23.11.2015 navrhovateľka návrh zobrala späť a žiadala konanie zastaviť. Odporca so späťvzatím návrhu navrhovateľkou súhlasil, uplatnil si náhradu trov konania a právneho zastúpenia. S poukazom na späťvzatie návrhu navrhovateľkou a súhlasom odporcu so späťvzatím návrhu navrhovateľkou súd konanie bez ďalšieho zastavil. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že na ich náhradu odporcovi zaviazal navrhovateľku, ktorá späťvzatím návrhu zavinila, že konanie sa muselo zastaviť. Trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku 33,00 eur za odvolanie proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia a z trov právneho zastúpenia v sume 250,04 eur vyčíslené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Trovy právneho zastúpenia vyčísliť súd zo základnej tarify vo výške 1/13 výpočtového základu za jeden úkon právnej služby á 61,85 eur, za úkony: prevzatie a príprava zastúpenia, zastupovanie na pojednávaní pred OS Topoľčany dňa 14.10.2015, zastupovanie na pojednávaní pred OS Topoľčany dňa 23.11.2015, podanie odvolania proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia á 30,93 eur (1/2), (§ 13 a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), a 4x režijný paušál á 8,39 eur.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podala v časti náhrady trov konania včas odvolanie navrhovateľka, ktoré odôvodnila tým, že v návrhu na začatie konania uviedla, že akonáhle dal odporca návrh na rozvod manželstva a zistil, že s ním navrhovateľka súhlasí, začal jej vyčítat', prečo súhlasí s rozvodom. Ďalej mala za to, že ak bude s návrhom na rozvod manželstva súhlasiť a bude ústretová, bude sa dať s odporcom dohodnúť aj vo veci vypořádania BSM, ale nestalo sa tak. Pokiaľ išlo o riešenie vypořádania

BSM, najmä nehnuteľného majetku, ani tu nedošlo k dohode a odporca na návrhy navrhovateľky reagoval záporne. Dodala, že odporca nemal záujem vyporiadať BSM a len celú vec zámerne zdržiaval, niekoľkokrát menil to, na čom sa zhodli, taktiež sústavne a systematicky znehodnocoval a poškodzoval byt a znemožňoval jeho nerušené užívanie. To boli skutočné dôvody podania jej návrhu o vylúčenie odporcu z užívania bytu a vydanie predbežného opatrenia. Chcela poukázať na domáce psychické násilie. Záverom uviedla, že sa chcela vrátiť bývať do ich spoločného bytu o čom vopred informovala odporcu. Po jej nast'ahovaní začal odporca byť maľovať, hoci jeho právny zástupca tvrdil, že byt maľovať netreba, tiež zmizol sporák, došlo k odpojeniu elektrickej energie a plynu, zmizli svetlá, pokazila sa batéria, boli vytrhnuté úchytky zo skriniek a lišty dreveného obkladu. Záverom zdôraznila, že z prejavov odporcu je jasné, že sa vyžíva v súdoch, nehľadá žiadnu dohodu, je frustrovaný, že jeho trestné oznámenie skončilo tak, ako skončilo, preto v dôsledku správania odporcu vzala návrh späť.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že navrhovateľka bola v konaní riadne zastúpená zástupcom ako občanom avšak s právnym vzdelaním, ktorý preto mal vedieť, ako by mal súd rozhodnúť o priznaní náhrady trov konania v prípade, ak navrhovateľ zoberie návrh po vyvolaní veci a vykonaní dokazovania v celom rozsahu späť. Z tohto dôvodu považoval argumenty navrhovateľky uvedené v odvolaní za irelevantné. Žiadal odvolanie navrhovateľky v celom rozsahu zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 OSP potvrdiť.

Predmetom konania bol návrh na vylúčenie odporcu z užívania bytu a nariadenie predbežného opatrenia, ktorým zakáže odporcovi vstupovať do spoločného bytu účastníkov konania až do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany v konaní o vyporiadanie BSM pod sp. zn. 4C/74/2014. Súd prvého stupňa uznesením č. k. 5C/265/2015-63 zo dňa 09.07.2015 zakázal odporcovi dočasne vstupovať do bytu, do právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Topoľčany v konaní o vyporiadanie BSM účastníkov vedené pod sp. zn. 4C/74/2014, ktoré rozhodnutie bolo uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/803/2015-135 zo dňa 31.08.2015 zmenené tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Na pojednávaní konanom dňa 23.11.2015 pred súdom prvého stupňa (č.l. 163 spisu) vzala návrh navrhovateľka späť a žiadala konanie zastaviť s tým, že chcela, aby bol odporca vypočutý a mala za to, že nemá zmysel bojovať s niekým, kto za to nestojí. Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatie návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani

procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalujúcej i žalovanej) a definitívne ju vyriešiť v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne došiel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ustanovenia § 150 OSP (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa) (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 14.09.2011, sp. zn. 7 M Cdo 4/2010).

Z previazanosti § 146 ods. 1 písm. c/ OSP s § 146 ods. 2 OSP vyplýva, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia, musí sa zaoberať pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo 225/2010).

Vzhľadom na to, že ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) OSP je všeobecnou a teda subsidiárnou úpravou k ustanoveniu § 146 ods. 2 OSP, upravujúcemu zásadu zodpovednosti za zavinenie, použije sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania len vtedy, ak nejde o zavinenie zastavenia konania jedným z účastníkov konania v zmysle § 146 ods. 2 prvej alebo druhej vety OSP. Z uvedeného vyplýva záver, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania pri zastavení konania musí najprv dôsledne skúmať zavinenie zastavenia konania účastníkmi konania a až následne, ak zavinenie nemožno pričítať žiadnemu z účastníkov, rozhodnúť o trovách zastaveného konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP.

V danom prípade k zastaveniu konania došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľky, ktorý vzala svoj návrh späť v plnom rozsahu bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhala. Na základe uvedeného súd prvého stupňa postupoval správne, keď napadnutým uznesením priznal odporcovi trovy konania a na ich náhradu zaviazal navrhovateľku.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že súd prvého stupňa priznal odporcovi náhradu trov konania v sume 33,00 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 250,04 eur v súlade s § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. a), d), ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom je potrebné dodať, že výška priznanej náhrady trov konania nebola odvolaním navrhovateľky ani namietaná. Odvolací súd v tejto súvislosti len podotýka, že základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala v roku 2015 sumu 64,53 eur (t.j. 1/13 výpočtového základu vo výške 839 eur), keďže si však odporca vyúčtoval výšku odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 61,85 eur, súd prvého stupňa mu správne priznal ním požadovanú výšku odmeny.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.